

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului Cebanu Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Cebanu Igor xxxx, născut la xx xx xxxx, originar
xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.09.2019 – 04.10.2019;

Instanța de apel: 01.11.2019 – 18.12.2019;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 09.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 octombrie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Cebanu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 10 864 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cebanu Igor, la 24.07.2019, aproximativ la ora 20.10 min., aflându-se în fața blocului locativ amplasat pe str. xxxx nr. xx mun. xxxx, acționând cu intenție directă, de a comite omorul lui Luchian Anatolie, prevăzând urmările prejudiciabile al acțiunilor sale, dorind și admitând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, din motive de răzbunare, folosind un cuțit de bucătărie, i-a aplicat lui Luchian Anatolie o lovitură cu cuțitul în regiunea abdomenului, cauzându-i conform concluziei

raportului de expertiză judiciară nr. 201903C1671 din 28.08.2019, plagă înțepat-tăiată a abdomenului, cu lezarea tegumentelor, țesuturilor moi, mezocolonului, stomacului, jejunului, pancreasul, în rezultat la ce, la data de 28.07.2019 ora 07:00 min, ultimul a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 10 864 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În argumentarea apelului a invocat că prima instanță neîntemeiat a respins demersul acuzatorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Conform art.art.227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin.(1) Cod de procedură penală).

Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, în cazul dat suma de 10 864 lei, costul rapoartelor de expertiză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea soluționării chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Cebanu Igor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 10 864 lei.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Cebanu Igor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu privire la motivele invocate de procuror, având în susținere prevederile art.art.227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.201903C1671 din 28.08.2019 și raportului de expertiză judiciară nr. 201935A0418 din 02.09.2019, în mărime de 10 864 lei, urmează a fi suportate de inculpat.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului Cebanu Igor a declarat recurs, invocând ca temei de casare prevederile

art.427 alin.(1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, concretizând că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încasării în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, fapt ce denotă că soluția adoptată este una vădit neîntemeiată.

În motivarea recursului declarat recurentul susține că instanța de apel a încasat ilegal cheltuielile judiciare, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, or, acestea au fost solicitate de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor, iar ca urmare cheltuielile de efectuare a expertizelor urmează să fie achitate din bugetul de stat.

Din aceste raționamente, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării rapoartelor de expertiză judiciară, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temeiuri pentru declararea recursului, prevederile pct.6) și 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă, Colegiul penal reține că solicitarea recurentului nu este motivată prin prisma temeiurilor indicate.

Așa dar, instanța constată că, reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel sub aspectul dezacordului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiurile de recurs invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal consideră ca nefondată critica recurentului referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, stipulată la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că, nemotivat s-a dispus încasarea de la Cebanu Igor în beneficiul statului a sumei de 10 864 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în procesul penal, Colegiul penal remarcă faptul, că prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40- 47 art.108 din 09 februarie 2018), a fost abrogat alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit prevederilor art.229 Cod de procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul

nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Având în vedere că rapoartele de expertiză judiciare nr.201903C1671 din 28.08.2019 și nr. 201935A0418 din 02.09.2019, au fost efectuate după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr.316 din 22 decembrie 2017 și ținând cont că nu au fost constatate careva impedimente privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, se ajunge la concluzia că soluția instanței de apel raportată la prevederile art.art.227, 229 alin.(1)-(3), 143 Cod de procedură penală, este corectă.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent în baza pct. 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, argumentul indicat este de asemenea neîntemeiat și nu poate constitui temei de recurs, deoarece recurentul doar la indicat, fără a-și argumenta opinia și legătura acestuia cu speța dată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, temeiul invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art.414-419 Cod de procedură penală, fapt ce impune și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului Cebanu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Cebanu Igor xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 08 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac